राजा [redacted]
१५ डी किशोरी विहार
वीर सावरकर मार्ग, शिवाजी उद्यान
मुंबई – २८

[redacted] दूरध्वनी : ४५३११७

द्वंद्वगीते

ती तूच ना

तो. केलें मला वेडे जिने ती तूंच ना!
घातला गे घाव हृदयीं तूच ना
पु. कोरस. (ती तूच ना . गे तूच ना गे तूचना)
ती :- चेकाळला वेडापिसा तो तूंच ना
लागला पाठीस माझ्या तूंच ना
स्त्री. कोरस :- (तो तूंच ना रे, तो तूंचना – तो तूच ना)
तो :- केली जिने या काळजाची चाळणी
नैन तीरंदाज बांका तूच ना
पु. को. (ती – तूचना –
ती :- अर्धी मिटोनी पापणी करिसी खुणा
खोकुनी – खाकारणारा तूंच ना.
स्त्री – (तो तूच ना इ.)
तो जाळुनिया पंख माझे हासरी
जाळणारी दीपिका ती तूंच ना
ती ओढसी ऐटीत ती खाकी विडी
~~ते~~ गावचे फिरते धुरांडे तूंच ना.
कोरस :- पचपचा थुंकुनिया तो पानरस ओठांतुनी
शिंतोडशी अंगावरी तो तूंच ना!
कोरस :-
तो मेहमी पाण्यांत पाहुनि मोहवी
लांछनाची चंद्रिका ती तूच ना.
ती छेडणारा रोड मजनूं तूंच ना
गीतफिल्मी रेकणारा तूंच ना.
राही उभा जो वाकड्या वळणावरी
गोकुळीचा कृष्णपेंद्या तूंच ना!
कोरस :-

તો - તૂંચ ધ્યાની તૂં મની ગાનીહિ તૂ
સાથ ઘાયા મંજિરી તી તૂંચ ના
'મી નવ્હે હો મી નવ્હે તો ઘાતકી'
ઝુંજવીતા કાં પુન્હા મગ લોચના.
હોઉં દે વાઈ તુઝા જોડેકરી
તારણારી મારણારી તૂંચ ના'

કો.

તો આંબલે થોબાડ ઘેઉનિ હિંડશી
ચાંફલેચા ચાહતા તો તૂંચ ના

કો. - તો તૂંચ ના રે -

~~ -

राजा बढे
१५ डी किशोरी विहार
वीर सावरकर मार्ग, शिवाजी उद्यान
मुंबई – २८

दूरध्वनी : ४५३११७

तिचे अलंकार.

कवि - अहा रे केवढा आला बघा ना राग वेडीला
मुग्धी अनुराग विस्मय तो खुले शृंगार जोडीला
हवी ना : माळ मोत्यांची हवा ना अंजिरी शालू
जिवाच्या राजराणीला हिऱ्याचे दागिने घालू

कविपत्नी :- पुरे झाल्या अशा थापा - कशाला आस लावावी
महागाईत कोळ्याची मला जाळीच आणावी.

कवि : मनाच्या मुग्ध भावांचे विलासाचे अलंकार

क प :- पती हा दागिना माझा तयाचा होतसे भार

कवि - परी त्याला हवा कांते असा संपूर्ण एकांत
कसा घालून मिरवावा गडे तो चारचौघात.

क.प :- घरी परतून जो येती चिटोरी रोज साभार
गळा घालीन लोच्याने तुझा तो काव्यसंभार

कवि - कितीही मारिले शेरे तुला सजवीन साचार
विजेचा रम्य कारेरी करू ये साजशिणगार

क.प :- जळो ती वीज -

कवि : हो ऐसी कडाडे रात बेराती

क प - तिला बांधावया हाती कवीची होइना छाती

कवि - हसाया मूक कलिकांची - तुझ्या वेणीत फुलवेणी
मुक्याने मूक कलिकेची करू या बोलती वाणी

क.प :- पुरे आता मुका मारा - असा हा रोजचा चाळा
कळोनी आज का आले मुक्याचे मोल वाचाळा

कवि - सुखाची मौक्तिके शोधू बुडोनी प्रेमसिंधूत
तुला वाहीन गुंफोनी, गडे या भावसूत्रात

क.प :- तुझ्या या काव्यगंगेला सदाचा वाढता पूर
मला देशी अशा डुबक्या. बुडाले मी नि संसार

कवि :- मऊ शा स्निग्ध केसांचा भराया भांग मोत्यांनी
नव्या भेटीत झालेल्या सुखाच्या गोड अश्रूंनी

क.प :- नको ते शिंपले मोती पुरे हा एवढा शंरव

कवि :- तुझ्या नाजूक ओठांची तयाला गे हवी फुंक

કવિ કસા હા શેપરા શોભે કિશોરી રાનગાઈચા
ક. પ. - ગેડે કાં ઓઢતા ઐસે નિધાલા રોપ કેસાંચા
કવિ :- અહેવા નિર્મલે ગંગે સ્વરી ભાગીરથી માઝી
તુલા ગંગાવની ગોંડે હવે ના સોડ નારાજી
નવેં ડોઈવરી ધરટે
ક. પ. - તુઝ્યા વ્યા પ્રીતિપક્ષાલા
કવિ :- ઉરી બારીક પોતાચી હવી ચૉડી કપોતાલા
ખડીજી આણિલે તારે, કરાયા ચાંદણીચોળી
બિજેચી કોર ભાગ્યાચી રમાયા ચંદ્રિકે ભાળી
ક. પ. - કશાલા તોડિતા તારે, જિવ્હારી ચોળતા મીઠ
નકો શોભા કલંકાચી - નકો તાંબૂલ હી તીટ
કવિ :- કરાયા સાથ કંઠાચી. હવી ના કંકણે હાતી
નવ્યા નવતીલ નરવાશ તુલા ઘાલીલ જાલવંતી
મૃદુસ્પર્શી વિહંગાચ્યા મિઠોની મધુરકૂજન તે
જલીં હોતીલ જી વલયે તયા આણીન મી શાંતે
ક. પ. કશાલા કંકણે ખોટી - બરા કી બાંગડયા હાતીં
કવિ :- અહાહા ભાગ્યવંતાલા મિળાલી સુંદરી સાથી
પરાગાંચીચ ફુલવંતી ફુલાંચ્યા ચૌફુલી નાકી
કળી તી સોનચાફ્યાચી અહો હાસૂનિયા દ્યા કીં
ક. પ. :- નસે ના કા મુળી શોંડા - કશાલા નાવ નાકાલા
કવિ :- વરે સોલાવયા કાંદે.
ક. પ. :- કળ્યાંચે લોણચે ઘાલા
કવિ :- જિવાલા વ્યાળવાયાલે તુલા ઘે બાળ ચંદેરી
ખુળાવી યા ~~સુવર્ણાચી~~ સુવર્ણાલા - પ્રભેચી માળ સોનેરી
કવિ પત્નિ :- તુમ્હી આણાલ જિંકોની તરી લંકા સુવર્ણાચી
નકો સી. સોય લાવૂં મી કશી હો ભાતવરણાચી !

राजा बढे
'१५ डी' किशोरी विहार
वीर सावरकर मार्ग, शिवाजी उद्यान
मुंबई – २८

दूरध्वनी : ४५३११७

द्वंद्वगीत

<u>પહા રે આલંય તુફાન</u>

તી: સારંગા રે જાઈલ તોલ
પહા રે આલંય તુફાન
ભિરભિર વારં ફિર માઘારં, વાઘ્યાનં ઘેતલંય રાન ગ પહારં ॥

તો: તુઝી કવળી ઉમર નારી પત્તલી કમર -
જ્વાનીચં ઉઠલંય તુફાન
ઉઠલ્યા ઉરી ગ ભરે થરારી
પિરતીલા આલંય ઉધાણ — ॥પહાર

તી મલા નાહી સરાવ તુઝા ડુલે પડાવ
સ્વાડૂલ ઝોક, લવચિક લવે કમાન
મનાત ધસકા, હોડીલા હિસકા, ગડગડતય આસમાન
સારંગા રે સારંગા. સાંભાળ આલંય તુફાન ।।

તો: કસા ડુલત ડુલત. ચાલે કલત માઝા છબીના
સમીંદરાચા નગીના
પાહૂન હરલંય ભાન

દુસરી ઝાલાસ કા રે બેભાન - તાંડેલા -
અગ માઝે સવતી કા ગ કા ગ
ફિરતિસ ચાચ્યા માગ માગ
મોત્યાચં શિંપલં ઝડપલં ગ વરૂન કરતિસ ગુમાન - ॥સંભાઆલય ।

સંગ: - તુઝા સુકતીચા કાળ - હિચો ભરતીચી લાટ, - - સંભાળ આલય તુફાન

પાહિલી - માડાચી ચવરી લાડાચી નવરી ધાતોવર ટેકીલં માન

દુ - કા રે જિવાવર, માઝ્યા ઉરાવર ઘરાંત ઘેતાલિસ બલા

પાહિલી: ડોળ્યાત માવલી

દુ: - જાળયાંત ગાવલી. વાળૂત ફેકાલિસ મલા
રાખલંય રવરં ઈમાન - -
આલંય તુફાન - આલંય તુફાન

તો: - તુઝી લહર ગ - તુઝી ધડક
દર્યાતળા મી કાળા રવડક
ફુટલં ફુટલં ગ ફુટલં ફુટલં
સવતીચા કજ્જા મિટલં મિટલં

ખ. દુ: ભુઝાંત ગિરલં તુફાન - સારંગ માઝા જવાન ગ આલંય તુફાન.

શાંતનુ – મત્સ્યગંધા.

શાં :- કોણ કુણાચી જલરાણી ગ સાંગ સરવે સુંદરી'
મત્સ્યગંધા. મી ધીવરકુંવરી યા યમુનેવરિ ,પાલવિતે ફેરી
શાંતનુ :- સુકુમાર તુઝી હો તરી, ગ લહરીંવરી, કશિ નેશિલ પૈલતિરી !
મત્સ્યગંધા :. રાજયા, પળા યા જલાંત માઝી નૌકા
મિઉં નકા મુળી અંતરી
બઘા તરિ માઝી ચળચાતુરી
શાં :- મનામનાંચા સુરેખ સંગમ, તરંગતે અંતરીં
મી ધીવર તૂં ધીવરી ,, ને. – ૧

સોડશીલ કા ગ નાવ માઝિયાસાઠી
મ :. સોડીન નાંવ રાજયા પ્રીતિચ્યા પાઠી
શાં :- દેઈન જિવાચે મોલ અશા અવસરી,
ગ યોજનગંધે, ને મજ પૈલતિરી – ૨.

મ :- તુમ્હી થોર. – મી અશી સાધીભોળી પોર
દેતાંચ અધિક મજ મ્હણતિલ બાઈ ચોર
શા :- મી ચકોર તૂઝા તૂં ચંદ્રાચી કોર
મ :- નકા યેઉં જવળિ હો ફસેલ બાઈ તરી
શા :- ને. મજ પૈલતિરી
ઘેતલે વેડ ગ તુઝે ,પાહુની તરણી
મ :- ઉતરલા ઉતારૂ મુળીં ન અંતઃકરણી
શાં :- પરિ વસલિસ માઝ્યા ઉરીં. – ને મજ પૈલતિરી

મત્સ્યગંધે! યે સયે હી શાંતવાયાલે તનૂ
ઝાળલા ગે યૌવના હા મોહવેડા શાંતનૂ
મ :- મળતોચ બાઈ હી તુમચી ચાંચેગિરી —
ને મજ પૈલતિરી ~ .

~~

રાજાવઢે

निवेदक डोक्यावरती नकोच गंगा चुळा फेकिते वर
तळपायाची आग विझविते हा शंभू शंकर

उमा. शशी शेखर, शंकरा प्रियकरा भुजंग गंगाधरा
या क्रीडावलिच्या जागास्त हो अस्करा
पातली प्रीतिसंगमा, करा हो क्षमा
मी भोळी भाबडी चुकली तुमची उमा । । ५।।

राजा बढे

— ४ —

(के. सोमा सुरळी)

ती काळजाळ काहिलीने जळे, सुरवात्या नगा - रीत हो झुरली
कसं वाढू सुरळं मान, भरे अवसान - काशी अगदीच सोमा सुरळी
उसळत्या ज्वानिची अंगी भरे शिरशिरी
झुकतीय वळांडुनि शीव थरकत्या उरी
हे बुजरे कबूतर आले उंबऱ्यावरी
नका धरू धरू मनगटी - आवरू करो ग कंबर तुटली ।। काशी अगदीच सोमा सुरळी

तो. हा आले उधाण लावण्याला लाट ही फुटली -
हा जवांमर्द बेदर्द उभय गोलार्ध दाबल्या मुठी
घेईन कवेमधे रसा डोंगरी दुर्ग - धरतीला मिठी.
रससंग्रात पारधी आजवर कधीन जवानी हरली
शौकीन महान अंगावर बिजली तुटली

ती. काळवेळ कोसंवरी बघा.

तो :- नाहीच ग दुसरे कुणीच काम्यकवनी वावटळ उठली
बहरला मदनमोगरा - गाली गुलछडी उंबरे फुटली
भुरडोल, नायचा तोल, सरवे संभाळ तनु हो झुकली
वळणीत रुमझुमत्याचा पाल चुकचुकली

ती : - नयनांच्या जुळल्या उडीत मीलनघडीत - ओढरव पटली
लाजेची वसने फिटली परस्पर मिठीत पापणी मिटली

तो : - या शिलंगणी सोन्याची पुतळी लुटली

ती : - सोमेच्या सुरत सापाड ही जाळी अगदीच सोमा सुरळी.

राजा बढे
१५ डी किशोरी विहार
वीर सावरकर मार्ग, शिवाजी उद्यान
मुंबई – २८

दूरध्वनी :- ४५३११७

बसली गंगा शिरी

निवे. बसली गंगा शिरी शिवाच्या भाळे हसे चंद्रमा
पाहुनी झाले बावरी उमा.

उमा: काशी चढली तुमचे मतो, अहो पशुपती
रमलात तिच्यासंगती ।।

शंकर:- हे काय असे पार्वती!
पावनी सगुणशालिनी प्रेममीलनी जात धवलांगा
ही भोळी किशोरगंगा.

उमा:- जाळिला मदन तो डोळा रखुणावी कुणा
कुरवाळिले जटा कीं गंगेच्या आनना
मज कळल्या तुमच्या साऱ्या खाणाखुणा

शंकर:- कां आळ घेसि क्रोधास येऊ कालिमा !
सोडिली सोमा -

उमा:- चालली माहेरी ही उमा ।।१।।

शंकर भेटाया ये बहिण धाकटी दोन दिवस पाहुणी

उमा: म्हणुनि का शिरी झाली मेहुणी !

अम्ही बहिणी बहिणी सख्या
परि दूर दूर त्या बख्या
ध्यानांत दोन या सख्या

कशा नांदतिल संसारी या सांगा पुरुषोत्तमा ·
पाहुनि झाली बावरी उमा ।।२।।

शंकर:- किति खुळी ग गिरिजे खुळी
शांतवी हलाहल पावन गंगाजळी
हृदयासी धरिले तुला. येडू ग जावळी
काय मग भुललिस भलत्या भ्रमा । पाहुनी झाली – ३।।

उमा:- काढी घालु हात कंठात अरजरि उठे
आलिंगनि रुतती रुद्राक्षाचे खडे
नागाचे जहरी गळ्यांत पडले कडे
चाटित जिभल्या फिरविसि का रे मेळ्यास्वे भुजंगमा " पाहुनी- ।।

તો :- મગ કાય તર!

વસવસુનિ ચેરી કિતિકદાં અંગાવર રોજ તૂં
લણલણત ધેસિ વિવિધ તે રાગાચે પોક્ષ તૂ
ફુરફુરત સર્દિ યે મરત કરાયા તુલા
કિતિ કરિસિ લાલ અપુલે સ્વાજવુની નોક્ષ તૂં

તી :- ધ્યા હવં તેવઢ બોલૂન!

તો :- કુણિ સદનિં યેતિ સોબતી. અવગણુનિ મજ દેખતાં
કટુવચન મજસિ બોલુની સારિખલા બોઝ તૂં
પતિ મુકિત ઠેવિલા હા ગર્વ સદા વાહસી
ભરભરુનિ રોજ પાજિસી પ્રીતીચેં ડોક્ષ તૂ

તી :- ધ્યા પુરતં છળૂન, મી ઓઠ મિટૂન બસતે અગદી.

તો :- કાશી ચુલિસ અક્ષદા દેશી ગૃહદેવતે
ફુરગટુનિ મિટુનિ ઓઠ હે. પુરવિશી ગે ચોજ તૂં

તી :- કેવ્હાં હો મી ઠેવલં ઉપાશી તુમ્હાલા (રડવ્યા સ્વરાંત) એક એક
આળ ઘેતાહેત માઝ્યાવર! (વીણાકામ આદળતે)

તો :- મજ કળુનિ યેઇ હે ઢોંગ તુઝે નાટકી
મુસમુસુનિ રડસિ જરિ કિતી સોડુનિયા લાજ તૂં!

તી :- (વિહ્વળ) નાહીં ઐકવત ગ બાઈ મુળીંચ! - ખરંચ, ઉગાચ
તુમચ્યાશી લગ્ન કરુન યા જંજાળાત પડલે - યા જન્મીં
પુન્હાં લગ્ન કરાયચી નાહીં તુમચ્યાશીં!

તો :- ખરં આહે!

તી :- વર પુન્હાં હંસતાહાત - મી એવઢી રડતે તરી ત્યાચં કાંહીં
વાટત નાહીં તુમ્હાલા! - મી જાતે આપલી માહેરી - સાંભાળા
તુમચં ઘર!

राजा वढे
१५ डी किशोरी विहार
वीर सावरकर मार्ग, शिवाजी उद्यान
मुंबई – २८

दूरध्वनी : ४५३११७

गोफ (भावगीत)

[चौपाटीवर].

ती: चला उठा आतां, सुकसुकाट झाला आहे चौपाटीवर

तो:- चौपाटीवर शांतता पसरली निर्मळ हो जीवन
सारे निस्पृह हे स्वस्थ करिती देवोनि शांती तृण.

ती:- अहो चला की - आतां काव्य पुरे, चिटपाखरूं सुद्धां नाही दिसत कुठं!

तो: मला दिसतय की एक!

ती:- चला न! आतां किती वेळ बसायचं इथं! हा बंड्या उठला तर प्राण खाईल माझा भुकेसाठी.

तो:- माझ्या मांडीवर झोपला आहे न तो! मग तुझी मांडी का लागून आली?

ती:- काळोख पडला आहे मिट्ट!

तो:- तो पहा चंद्रकोर उगवते आहे वर - पंघू ये काळोख. साजणी पंघू ये काळोख
पहा पहा वर नभास पडले हें चंद्राचें भोक

ती बघा तुम्ही सारे लोक निघून गेलेयत.

तो अरसिक आहेत ते!

ती. अन् तुम्हीच तेवढे रसिक उरलात

तो - कंपाझिटर आहे मी - आजवर किती तरी कविता कंपोज केल्या असतील या हातानं.

ती:- एक छदाम तरी मिळाला आहे का त्याबद्दल!

तो पगार देता आहे की छापखानेवाला.

ती - तेवढ्यानं काय होतय - मला एक कल्पना सुचलीय! सांगू!

तो:- सांग की!

ती:- माझ्या ओळखहिणींच्या पुतण्या आहे न तो भावगीतं लिहून चांगला बारा बारा आण्याला विकतो. - तुम्हीहि तसंच केलंत तर जोडधंदा होईल एक. जुळेल न!

तो:- न जुळायला काय झालं - जुळारी आहे मी - हजारो कविता कंपोज केल्या आहेत या हातानं. गुडघ्याएवढी पोर देखील पाडतात भावगीतं आजकाल -- पण

राजा बढे
१५ डी किशोरी विहार
वीर सावरकर मार्ग, शिवाजी उद्यान
मुंबई – २८

दूरध्वनी : ४५३११७

तो :- पण मी म्हणतो तूंच करेनास, पांच सात बुकं झाली आहेत ना तुझी

ती :- मला जुळेल का!

तो :- न जुळायला काय झालं! विद्वत्ता थोडीच लागते त्याला. - न कळता देखील जुळतं

ती :- अस्सं! मग मी करतेच प्रयत्न. पण सुरुवातीला मदत करा मला थोडी - आपण सुरू करावं - जमेल मी हातभार लावीन थोडा.

तो :- पण त्याला रसिकता असावी लागते अंगीं - त्याचा अभाव आहे तुझ्यात - आतांच हे बघ एवढा चांगला देखावा सोडून तूं घरीं चलायचा आग्रह करतेस, मग भावगीतं कशी लिहिशील.

ती :- चौपाटीवर लिहितात हो भावगीतं!

तो :- लिहितात घरीं पण करतात इथं - विचार इथं, आचार घरीं - त्याला असं वातावरण हवं असतं - समोर समुद्र पसरला आहे. टिळकांचा पुतळा उभा आहे. - वर तारे लुकलुकताहेत. खाली तारका लुकलुकताहेत. - त्या प्रकाशात वाळवंटावर आपल्यासारखं जोडपं अर्धवट मिठी मारून बसलेलं आहे. वर नारळी डोलताहेत - जिकडे तिकडे शांत शांत प्रशांत नीलिमा सांडला आहे आणि लाटांचा लाडिक धिंगाणा चालू आहे - वगैरे वगैरे.

ती :- मग उद्यापासनं आपण जेवणं करूनच इथं येऊं या! ~~रोज नियम~~ मी बंड्याला आई-कडे ठेवीन रोज नियमानं एकतरी भावगीत रचायचंच - काय!

तो :- अगदी कबूल, एकच काय, जुळतील तेवढी जुळवायची तासा दोन तासांत - आजकाल चांगला भाव आहे भावगीतांना - भावगीतापाठी ५०-७५ पैसे काही थोडे नव्हेत. पंधरा वीस रुपये महिना पडतो पटकन्

ती :- पडत्या भावानं गेली तरी संसाराला मदतच होईल थोडी - नुकसान नाहीच कसलं. बिन-भांडवली धंदा.

तो :- पण तूं गाशील का ती!

ती :- अगदी! घरची गीतं कोण गाणार नाही!

तो :- ठीक मग आतांच होऊं दे सुरुवात, हा झोंपला आहे तोंवर

ती :- हं करा सुरू!

तो :- समुद्रगीतापासूनच करूं या सुरुवात - हं चाल. 'वारा फोफावला'

ती :- खाया मोरावळा'

तो :- अरे वा मोरंब्याची बरणीच उघडलीस तूं - चालेल. या चांदण्यांत मोरावळा चांगला लागतो

राजा बढे
१५ डी किशोरी विहार
वीर सावरकर मार्ग, शिवाजी उद्यान
मुंबई – २८

दूरध्वनी : ४५३११७

ती. बोलवा न त्याला.

तो :- रसिक श्रोता म्हणून! - अरे ओ नारळपाणी – इकडे देव दो नारळपाणी

आवाज :- अच्छा साब.

ती :- एक कडवच राहयलय कीं आतां -

(नारळपाणीवाला नारळ घेऊन येतो.)

ना. :- ये लो साब

तो :- हं दे लाव तोंडाला! (ती पिते).

कोरस – हे नभ ढळलं चोहीकडं
सांडेल बघ तें चोहीकडं
नारळपाणी तोंडी धरूनी. पिऊया थोडं थोडं
(आतां मी पितो हं.

ती खाया मोरावळा - गाया तुझा गळा.

तो :- छान जुळलं अं भावगीत - त्यात घरगुती वातावरण आहे, स्वयंपाकघर आहे - विश्वबंधुत्व आहे, मानवता आहे, दया आहे, वाळू आहे. तूं आहेस नि मी आहे

ती क्रांति आणि स्वप्न तेवढं नाही

तो :- असूं दे ते पुढच्या भावगीतात घालूं ते आपण

ती मोठसं कठीण नाहीं भावगीत रचणं

तो :- स्फूर्तीमुळं झालं ते – आतां देतो धुसडून एखाद्या मासिकात तुझ्या नांवानं कितीतरी मासिकं येतात आमच्या छापखान्यांत छापायला.

(बंड्या रडतो – रडण्याचा आवाज)

ती :- चला आतां, उठलाय तो.

तो :- चला उद्या बघूया दुसरं. (खाया मोरावळा इ. म्हणतात)

आवाज :- साब पैसा!

तो :- अरे हो - तू राहयलाय! अगं दे न त्याला पैसे

ती :- मजजवळ कुठले बाई, पर्स राहिलीय घरी

तो :- ~~मग आतां~~ मला आठ आणे होते ना तुझ्याकडे

ती :- पडली वाटतं या गोंधळात ती पावली!

तो. मग आतां!

राजा वढे
१५ डी किशोरी विहार
वीर सावरकर मार्ग, शिवाजी उद्यान
मुंबई – २८

दूरध्वनी : ४५३११७

५.

ती :- पैसे नव्हते तर बोलवलं कशाला त्याला?
तो :- भावगीते म्हणून दाखवं त्याला - म्हणजे खूष होइल तो!
ती :- शोधा ना ती - कुठे इथंच पडली असेल!
तो :- या अंधारांत अन् वाकून कुठं शोधू मी!
ती :- ती चंद्रकला आहे ना तिच्या प्रकाशांत शोधा की
(बंड्या रडत मूठ उघडतो)
तो :- हा बंड्या देखील मूठ उघडतो पुष्पावतीचं माझ्यावर
तो :- बंड्या - छकड्या, बघू दे बर तुझी मूठ. (त्याची मूठ उघडून पावली काढीत)
अच्छा अं बापासारखाच पैसा सुटत नाही लवकर मुठीतनं - घेरे बाबा
तुझे आठ आणे!
तो :- अन् उद्या याचवेळी इथे ये!
हं चला आता. (तिघेही जातात)

– x –

ગોફ

[તો આણિ તી લા સંસાર-રથાચ્યા ચાકાંચી ખડખડીત ઉપમા દિલી જાતે. ખરે મ્હણજે તો આણિ તી મિળૂન સંસારાચા એક સુંદર ગોફ આહે. આતા યા ગોફાલા કેવ્હા કેવ્હાં ફાર પીળ દિલા જાતો તે સોડા - પણ..]

[સકલ મિળુનિ હસુનિ ખુલુનિ ગોફ ગુંફુયા ગ' હે રેડિયો વર ગાયિલેલે ગીત સંપત]

તો :- સકળ મિળુનિ મ્હણે ગોફ ગુંફુયા! યા ગુંફણ્યાશિવાય દુસરં કાંહીં સુચત નાહીં યા બાયકાંના! શેવટીં પદર પદર વેગળે વ્હાવે! આમચી હી બસલી આહે વિણકામ ઘેઉન. અગ એ. ચલાયચં ના બાહેર ફિરાયલા. મી વાટ બઘતો આહે તુઝી

તી :- હે ચાર ટાકે ઘાતલે કીં આલેચ!

તો :- ચાર ટાકે ઘાલાયચે આણિ આઠ ઉલગડાયચે! યા ઉન્હાળ્યાત તરી ઘાલાયલા મિળેલ કા મલા સ્વેટર?

તી :- હે બઘા, મધેચ બોલલાત. મોજાયલાચ ચુકલે મી ત્યામુળે ટાકા ચુકલા. આતા બોલૂ નકા મધે મુળીચ.

તો :- રાહ્યલં! મ્હણજે આજચ પૂર્ણ કરાયચા આહે કા સ્વેટર! મગ ફિરાયચં લાંબણીવર ટાકૂ.

તી :- અસં ચિડકૂ નકા મલા. કામ કરં! નાહીં માઝા હાત ચાલત એવઢ્યા ભરભર.

તો :- તોંડા ફતકા

તી :- આલી વાટત ભાંડાયચી લહર!

તો :- મી નાહીં ભાંડત. ફક્ત તોંડ દેતો.

તી :- મ્હણજે મીચ ભાંડતે વાટત?

તો :- હે બઘ જાતેચ આહેસ તર આપલં હેં વીણકામ ઘેઊન જા
બરોબર! રિકામપણાંત પૂર્ણ તરી હોઈલ માઝા સ્વેટર!

તી :- ખરંચ, જાઊ ના!

તો :- ચલ, મીહિ યેતો તિથવર - તિથૂનચ મી ચૌપાટીવર જાઈન.
પણ અશીચ ચલણાર કા જુતાસારખી! રાગ આલા તરી
રાજશૃંગારાલા ચુકત નાહીંત બાયકા!

નચ ઉચિત ગૃહિણીના સંસારી રીત હી
સખિ કુસુમિ આસવેં યેડૂ ગડે ક્લોજ તૂ!

ती :- अस्से आहात! (खुदकन हसत)

तो :- अस्सा રાગ યેતો કીં – બરં જા વેણી ફણી કરૂન યા લૌકર
मी तोपर्यंत ऐकतो हा रेडियो!

' ગુંફાવેણી - વેણી ગુંફા ગ સાજણી '

- x -

तो:- केले जिने वेडे मला तो तूंच ना
घातला जो घाव हृदयी तूंच ना

तो:- चेकाळला वेडापिसा तो तूंच ना
लागला पाठीस माझ्या तूंच ना

तो:~ केली जिने या काळजाची चाळणी
नैन तीरंदाज बाका तूंच ना

तो:- ~~पापणीच्या पंख मागे हासरी~~
अर्धी मिटोनी पापणी करिती खुणा
स्वीकृती, स्वीकारणारा तूंच ना

तो :- पापणीच्या पंख मागे हासरी
जागणारी दीपिका तो तूंच ना

तो:- ओठसी ठेवीन तो स्वाती विडी
ओढणे, फिरणे धुरांडे तूंच ना

तो:- नेहमी पाठ्यांत पाहुनि मोहवी
लोचनाची चांदिका तो तूंच ना

तो:~ गल्लीबोळांतून कैक मागुनी
छेडणारा रोडमजनू तूंच ना
काळजाच्या खुरखुरी ओठी शिळा
गीत फिल्मी ऐकणारा तूंच ना
राही उभा जो नाक्या वळणावरी
पंटरीचा तो विठोबा तूंच ना

तो:- मी नव्हे हो मी नव्हे तो घातकी
गुंगवीता का पुन्हा मज लोचना

तो:- आवळेले तोंड धेउनि हिंडसी
चंपकेचा चाहता तो तूंच ना

१०-५-९१ बुधवार } — राजा बढे